

РЕШЕНИЕ

№ 7230

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 30.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7104** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.84, ал.1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на R. H. G., L.- und F., Германия, представлявано от пълномощника-адв.М. Х., АК-Стара З., срещу Решение №199/11.06.20 г. на председателя на Патентното ведомство, с което на основание чл. 75, ал. 10, т. 3, във връзка с чл. 57, ал. 9, т.1 ЗМГО е оставена без уважение жалбата срещу решение от 30.08.2018 г. на състав по опозиции в частта, с която е отхвърлена Опозиция с вх. № 1340685/31.01.2017 г. срещу регистрацията на марка с вх. № 140134 - Н., словна.

Наведеното основание за оспорване, предвид изложените в жалбата оплаквания, се квалифицира по чл.146 т.4 АПК-противоречие с приложимите материалноправни норми. Неговото осъществяване се аргументира в жалбата с твърдения, че не е приложен принципа на взаимозависимост, установен с едно от ключовите решения на СЕС по делото C-39/97 С. от 29/09/1998 г., т.17, в съотв. с който по-ниската степен на сходство между стоките и услугите може да бъде компенсирана от по-високата степен на сходство между марките, и обратно. След като е потвърдено сходство между знаците и идентичност и сходство по отношение на някои от стоките на двете сравнявани марки, необоснован бил извода за липса на вероятност за объркване на потребителите по отношение на част от стоките от класове 01, 02, 17 и 19 от МКСУ. Всички стоки, за които била заявена марката Н. в класовете 01, 02, 17 и 19 били идентични и сходни на стоките в клас 02, за които е регистрирана по-ранната марка

Н. на жалбоподателя. Касаело се за стоки с еднакво предназначение-такива, използвани в строителството за изолация, замазка и трайно покриване на повърхности, както и свързване на отделни строителни компоненти. В този смисъл стоките удовлетворявали идентични потребности-във финалната фаза на строителството, свързана с поставянето на изолационни материали и измазването. Касаело се за тясно свързани помежду си стоки, използвани на едни конкретен етап-финалната фаза на строителството. Дори и да липсвала идентичност между всички стоки на заявената марка в класове 01, 02, 17 и 19 и стоките на по-ранната марка на жалбоподателя в клас 02, то неидентичните стоки се явявали допълващи се помежду си, поради което следвало да се определят като сходни. Този изтъкнат в административното производство аргумент не бил съобразен. Освен това стоките на двете марки имали еднакъв начин на пазарно предлагане-в специализирани магазини, железарии, както и в големи вериги специализирани магазини за строителни материали. В тези търговски обекти стоките на двете сравнявани марки се поставяли близо едни до други, на едни и същи или на съседни щандове, поради което за потребителите щяло да бъде много трудно да разграничат кои стоки на коя от двете марки принадлежат. Налице било сходство между стоките от класове 01 и 02 като цяло, а не само за „грундиращи препарати“, както приел ответника. „Грундиращите препарати“ били сходни на останалите стоки от клас 01 на заявената марка и нямало как само те да са сходни на стоките от клас 02 на регистрираната марка, а не и на останалите стоки от клас 01 на заявената марка. Неправилен бил и изводът, че стоките „необработени естествени смоли“ се използвали предимно за производство на лепила или като добавка към лепила. В действителност смолата била един от основните компоненти в съдържанието на различни видове бои, като играела ролята на свързващо вещество. В този смисъл стоките „необработени естествени смоли“ в клас 02 от заявка №140134 Н. били допълващи и следователно сходни на стоките от клас 02 „огнеупорни бояджийски системи, а именно огнеупорни бои, формиращи изолационен слой“ на по-ранната международна регистрация на жалбоподателя. В допълнение изтъква, че стоките „необработени естествени смоли“ били сходни на останалите стоки в клас 02 на заявката: „бои, лакове, политури, огнезащитни и антикорозионни вещества, предпазващи дървения материал от повреждане, оцветители, грундове, грундове /бои/, бои на водна основа, за които опозицията срещу регистрацията била уважена в административното производство. Ето защо необосновано опозицията не била уважена за стоките „необработени естествени смоли“. Липсвал и анализ на останалите стоки в класове 01 и 02 /непосочени по-горе/ на заявената марка и стоките от клас 02 на по-ранната марка, което само по себе си било порок на оспореното административно решение. Неправилен бил и изводът за липса на сходство със стоките в класове 17 и 19, аргументиран с това, че те били от различно естество в сравнение със стоките от клас 02 на по-ранната марка. Тези стоки също били допълващи спрямо стоките от клас 02 на жалбоподателя. Така например, стоките от клас 19 замазки /шпакловки/ били очевидно допълващи по отношение на боите, които обичайно се полагај, след като се направи шпакловка. Твърди се най-сетне, че в оспореното решение изобщо не е коментирана степента на внимание на релевантните потребители. Предвид потвърдения от опозиционния състав факт, че стоките били предназначени за широк кръг потребители, включващ и обикновения средностатистически потребител, следвало да се приеме, че преценката за степента на внимание следва да се осъществи спрямо обикновения средностатистически

потребител, а той проявявал ниска степен на внимание. По тези съображения се твърди, че обратно на приетото в оспореното административно решение, в случая е налице вероятност за объркване на потребителите.

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските за съдебното производство. В депозираните по делото писмени бележки допълнително акцентира, че дружеството заявител-заинтересованата страна /ЗС/ в съдебното производство е в процес на ликвидация от 2017 г., като ликвидацията не е приключила и към днешна дата. Жалбоподателят неколккратно се опитал да се свърже с представител на ЗС още по време на производството по опозиция пред Патентно ведомство, за да може въпросът да бъде разрешен по взаимно съгласие. При тези опити научил от ликвидатора на дружеството, че същият дори не възнамерява да приключи производството по ликвидация. В този смисъл, [фирма] било дружество, което отдавна е преустановило търговската си дейност и не са налице заинтересовани лица, които да възобновят дейността или дори да завършат производството по ликвидация на дружеството. Това проличало и в съдебното производство. Обстоятелството, че нито настоящият ликвидатор на [фирма], нито съдружниците или техни правоприменици са взели активно участие в съдебното производство, недвусмислено говорел, че същите са дезинтересирани да развият марката Н. и заявката няма да бъде регистрирана като търговската марка, дори и жалбата срещу Решение № 199/11.06.2020 г. бъде отхвърлена и същото влезе в сила. В този смисъл и като се вземела предвид незаконосъобразността на обжалваното решение, било нецелесъобразно същото да бъде потвърдено, защото с много голяма степен на вероятност производството по регистрация на търговската марка в крайна сметка няма да бъде завършено и марката няма да бъде регистрирана. Продължаването на производството означавало още усилия от страна на експерти в Патентно ведомство, изпращане на съобщения за плащане на държавна такса, които в крайна сметка ще се окажат най-вероятно напразни, защото марката няма да бъде регистрирана.

Ответникът-председателят на ПВ, чрез процесуалния си представител-юрк.Г., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за основателна, прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. В депозираните по делото писмени бележки преповтаря накратко мотивите в оспореното административно решение, без конкретно да коментира твърденията в жалбата и тяхната основателност. За пръв път заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

ЗС в съдебното производство [фирма] /в ликвидация/, чрез назначения му от съда особен представител по чл.137, ал.5 АПК-адв.С., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. В депозираните по делото писмени бележки излага съображения, че принципът на взаимосвързаност бил преценен и правилно е прието, че не е налице вероятност за объркване на потребителите.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

[фирма] е заявило за регистрация Марка вх. № 140134/01.02.2016 г.: „ Н.“, словна, изписано с букви на латиница за стоки и услуги от Класове на МКСУ 01, 02, 17, 19,

35, 42

Стоките от Класове 01, 02, 17 и 19 са следните:

01: „химически продукти, предназначени за промишлеността, изкуствени смоли в необработено състояние, пластмаси в необработено състояние, адхезиви /лепливи вещества/, предназначени за промишлеността, консерванти за тухлена зидария, с изключение на бои и масла, аглутинанти /свързващи вещества/ за бетон, консерванти за бетон, с изключение на бои и масла, влагозащитни препарати за тухлена зидария, с изключение на бои, грундиращи препарати, лепилни водоустойчиви препарати, с изключение на бои, пластификатори, силикати, силикони, химикали за пенобетон, газобетон, химикали, предотвратяващи кондензирането; маслен цимент /замазка/“;

02: „бои, лакове, политури, огнезащитни и антикорозионни вещества и вещества, предпазващи дървения материал от повреждане, оцветители, необработени естествени смоли, грундове, грундове /бои/, бои на водна основа“;

17: „материали за запушване, уплътняване и изолиране, изолационно покритие, изолиращи влагата композиции за сгради; каучуков латекс; полиуретанова пяна за запушване и изолиране“;

19: „неметални строителни материали; покрития неметални, за строителни цели, строителни материали за замазки, замазки /шпакловки / неметални за строителни цели, мазилка /шпакловка/, сухи строителни смеси“.

Заявената марка изглежда така: Н.

„R. H. G., L.- und F.“ е лице по чл. 38б, ал. 1 от ЗМГО, в качеството на притежател на следната по-ранна марка: Н. с регистров № 673914, словна, изписано с главни букви на латиница, регистрирана на 03.04.1997 г. и ползваща конвенционен приоритет от 25.10.1996 г. за стоки в клас 02 на МКСУ: „огнеупорни бояджийски системи, а именно огнеупорни бои, формиращи изолационен слой“. Териториалното разширение на действието на марката за Република България е от дата 15.10.2002 г.

По-ранната марка изглежда така:

Н.

„R. H. G., L.- und F.“ е подало на 31.07.17 г. опозиция срещу регистрацията на заявената марка, с доводи за идентичност на знаците, от една страна, и идентичност, сходство и/или свързаност на стоките от класовете 01, 02, 17 и 19 на заявената марка със стоките от клас 02-„огнеупорни бояджийски системи, а именно огнеупорни бои, формиращи изолационен слой“, за които е регистрирана по-ранната марка, от друга страна.

С решение от 30.08.2018 г. опозиционният състав е взел решение за частичен отказ на регистрацията на заявената марка по отношение на следните стоки: Клас 01: „грундиращи препарати“; Клас 02: „бои, лакове, политури, огне- защитни и антикорозионни вещества и вещества, предпазващи дървения материал от повреждане, оцветители, грундове, грундове /бои/, бои на водни основа.

Със същото решение опозицията като неоснователна е отхвърлена по отношение на следните стоки: Клас 01: „химически продукти, предназначени за промишлеността, изкуствени смоли в необработено състояние, пластмаси в необработено състояние, адхезиви /лепливи вещества/, предназначени за промишлеността, консерванти за тухлена зидария, с изключение на бои и масла, аглутинанти /свързващи вещества/ за бетон, консерванти за бетон, с изключение на бои и масла, влагозащитни препарати за

тухлена зидария, с изключение на бои, лепилни водоустойчиви препарати, с изключение на бои, пластификатори, силикати, силикони, химикали за пенобетон, газобетон, химикали, предотвратяващи кондензирането; маслен цимент /замазка/“; Клас 02: „необработени естествени смоли“; Клас 17: материали за запушване, уплътняване и изолиране, изолационно покритие, изолиращи влагата композиции за сгради; каучуков латекс; полиуретанова пяна за запушване и изолиране“; Клас 19: „неметални строителни материали; покрития неметални, за строителни цели, строителни материали за замазки, замазки /шпакловки / неметални за строителни цели, мазилка /шпакловка/, сухи строителни смеси“.

В мотивите на решението е осъществен анализ за: Визуално сходство, при който е прието, че разликите в използването на малки или главни букви са без значение за преценката на идентичност; Фонетично сходство, при който е прието, че също е налице идентичност, като и двата знака се произнасят като „хен-зо-терм“ и се състоят от девет звука; Смесово сходство, при който е изложено, че словният елемент Н., от който се състоят сравняваните марки, по принцип представлява фантазийна дума, но може да бъде разделен на две части „henso“ и „therm“, втората от които носи смислово послание, особено в контекста на свързани със строителство стоки. Макар и средният потребител обикновено да възприема марката като цяло и да не се впуска в анализ на различните ѝ детайли, когато възприема словен знак, той го разделя на елементи, които за него предполагат определено значение или напомнят на думи, които са познати за него /Решение от 13/02/2007, Т-256/04, R., точка 57/. В случая частта „therm“ ще бъде разпозната от една част от релевантните потребители, а именно специалистите, закупуващи стоки от класове 01, 02, 17 и 19, като означаваща единица за измерване на топлинна енергия. В тази връзка, целостта Н. е способна да създаде една и съща мисловна представа в съзнанието на тези потребители.

Въз основа на осъщественния анализ е прието, че двете марки-заявената и регистрираната са идентични.

Осъществена е преценка за отличителността на по-ранната марка, основава на вътрешно присъщата отличителност на знака сам по себе си, като е приета нормална степен на присъща отличителност.

Осъществен е анализ на идентичността/сходството на стоките. Изложено е, че сходството на стоките и/или услугите не зависи от точно определен, фиксиран брой фактори и критерии, които да притежават еднаква значимост при всички случаи. Релевантни фактори при сравняване на стоките са тяхното естество, предназначение, фактът дали са допълващи се, или взаимозаменяеми, и др. /Решение СЕС, С-39/97 “С.”, параграф 23/. Прието е, че оспорваните стоки от клас 01 „грундиращи препарати“ са сходни на стоките на по-ранната марка, тъй като грундовете са тясно свързани с боите, доколкото се поставят преди тях - като основа, може да се произвеждат и разпространяват от едни и същи лица и биха могли да съвпадат по релевантни потребители.

Оспорваните стоки от клас 02 „бои, лакове, политури, огнезащитни и антикорозионни вещества и вещества, предпазващи дървения материал от повреждане, оцветители, грундове, грундове /бои/, бои на водна основа“ са идентични и сходни на стоките на по-ранната марка. Атакуваните стоки „бои, бои на водна основа“ са идентични на стоките на по-ранната марка „огнеупорни бояджийски системи, а именно огнеупорни бои, формиращи изолационен слой“, тъй като по своето естество представляват бои. Заявените стоки „лакове, политури, огнезащитни и антикорозионни вещества и

вещества, предпазващи дървения материал от повреждане, оцветители, грундове, грундове /бои/" са сходни на защитените с по-ранното право стоки, тъй като могат да съвпадат по търговски произход, канали на разпространение и релевантни потребители. Грундовете са свързани с боите, тъй като се поставят преди боята и служат за нейна основа, като така се осигурява допълнителна защита на съответното изделие, а може и да се използват комбинирано в една субстанция. От друга страна, лакът може да се поставя върху боята, като осигурява допълнителна защита за нея, а би могъл да се използва и отделно, в зависимост от спецификата на изделията. Оцветителите, от своя страна, представляват допълнение към боите и се използват съвместно с тях. поради което са свързани стоки. Огнезащитните и антикорозионните вещества, и веществата предпазващи дървения материал от повреждане, имат сходно да формират защитен слог върху обекта, върху кой го са нанесени, който слой го предпазва от огън и/или като цяло от въздействието на елементите на околната среда.

За останалите заявени стоки от класове 1 и 2, както и всички оспорвани стоки от класове 17 и 19 е прието, че не са сходни на стоките от клас 02 на по-ранната марка, тъй като имат различно естество и специфично предназначение и удовлетворяват различни нужди на потребителите. Фактът, че тези стоки са за промишлени цели или са предназначени за строителството като цяло, не бил основание да се заключи, че между тях е налице сходство. По тази причина за тези стоки е обусловен извод, че липсва вероятност за объркване на потребителите и опозицията е отхвърлена.

Решението на опозиционния състав е оспорено от опонента „R. H. G., L.- und F.“, в неблагоприятната за него част, с Жалба вх. № 70107928/05.12.2018 г. на ПВ.

Изложените в административната жалба оплаквания са преповторени в жалбата до съда, и са изложени по-горе.

Уведомленията до заявителя за съобщаване на административната жалба от 19.12.2018 г., 06.06.19 г. и 09.07.19 г. са върнати в цялост, като неполучени, поради което с Протокол №135/02.09.19 г. е поставено обявление на интернет страницата на ПВ и на таблото за обявления. Същият не е упражнил правото си на възражение в предоставения му срок.

На основание Заповед №759/18.12.2018 г. на председателя на ПВ е образувано производство и е определен състав по спорове за разглеждане на жалбата. Становището му е, че жалбата е допустима, но неоснователна. В него са възпроизведени частично мотивите на опозиционния състав за стоките, за които е отхвърлена опозицията, като допълнително за стоките от клас 01 на заявената марка е изложено, че те представляват лепливи вещества, различни видове бетон, цимент и вещества, които подобряват тяхното качество, като основната им функция е да заздравят дадена конструкция. Стоките от клас 02, за които е регистрирана марката на опонента, като цяло представляват бои или спрейове, които са подходящи за употреба върху повърхности, където има нужда от по-висока температурна издръжливост, като например ауспуси на автомобили, камини, отоплителни тръби и др. За единствените стоки от клас 02, за които опозицията е отхвърлена-„необработени естествени смоли“- е изложено, че се използват предимно за производство на лепила или като тяхна добавка, поради което не

е налице сходство със стоките от клас 02 на марката на опонента Възприемайки становището на отдела по спорове по съдържанието на акта, председателят на ПВ е издал оспореното пред съда решение.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде съдебно оспорен и от лице, легитимирано да го направи. Спазен е и законоустановения преклузивен двумесечен срок за подаването на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган- председателя на ПВ.

Спазена е установената форма и административнопроизводствените правила, но решението противоречи на приложимите материалноправни норми, по следните съображения:

Фактическият състав на подадената опозиция по чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО включва наличието на кумулативно изискуемите предпоставки: по-ранно право върху марка /1/; идентичност или сходство между стоките и услугите на атакуваната и по-ранната марка /2/; идентичност или сходство между марките в конфликт-регистрираната и заявената в случая /3/; вероятност за объркване на потребителите /4/.

По делото е спорно наличието на първата и третата предпоставка-наличието на сходство между стоките от класове 01 /всички, с изключение на грундиращи препарати, за които опозицията е уважена/, 02 /само за необработени естествени смоли, за които опозицията е отхвърлена/, 17 и 19 / за които опозицията е отхвърлена изцяло/ и наличието на вероятност за объркване на потребителите.

Съдът споделя мнението, че е налице сходство, макар и изключително ниско, между стоките в клас 02 на МКСУ: „огнеупорни бояджийски системи, а именно огнеупорни бои, формиращи изолационен слой“ на марката на опонента и стоките от класове 01, 02 и 17 и 19 на заявената марка, за които опозицията е отхвърлена. Касае се за стоки, които могат да бъдат използвани в заключителния етап на строителството с цел изолация, замазка и трайно покриване на повърхности, както и свързване на отделни строителни компоненти, поради което макар и различни, те са допълващи се. Както твърди жалбоподателят, преди полагането на боя, се полагат материали за изолиране на влагата, идентични с материалите в клас 17 и 19. Всички стоки от процесните класове са химически продукти, а смолата /единствената стока от клас 02, за която е отхвърлена опозицията/ е един от основните компоненти в съдържанието на различните видове бои /за които опозицията е уважена/.

Основната функция на марката е отличителната-да гарантира произхода на стоките и услугите пред потребителя, позволявайки му без възможност за объркване да различи стоките и услугите от други такива, които имат друг произход. Марката трябва да разграничи стоките или услугите като произхождащи от дадено предприятие. Марките отличават продуктите или услугите на едно предприятие от тези на друго предприятие. В този смисъл, марките разграничават не само продуктите и услугите, но и самите предприятия, които ги предлагат.

Комуникационната функция на марката се изразява в ползването ѝ с рекламни цели, които да подпомогнат продажбите – марките служат като средство за привличане на вниманието на клиентите. Една марка изпълнява тази функция, когато вдъхновява клиента и създава чувство на увереност в продукта/услугата. Марките се свързват и с определени качества на продукта или услугата- служат като гаранция за качеството на продуктите и услугите.

В случая регистрираната марка и заявената са идентични-състоят се от словния елемент Н.. Самият опозиционен състав е посочил, че макар и словният елемент да представлява фантазийна дума, може да бъде разделен на две части „henso“ и „therm“, като втората част носи смислово послание, особено в контекста на свързани със строителството стоки. Частта „therm“ ще бъде разпозната от една част от релевантните потребители, а именно професионалистите, закупуващи стоки от класове 01, 02, 17 и 19, като означаваща единица за измерване на топлинна енергия. В тази връзка е приел, че в целостта си думата Н. е способна да създаде една и съща мисловна представа в съзнанието на тези потребители. Напълно е игнорирал факта обаче, че първата част от словния елемент се съдържа в наименованието на притежателя на регистрираната марка „R. H. G.. Според съда, заявената марка съзнателно е била конструирана словесно чрез пряко копиране, като прицелът е допълващите се стоки, използвани във финалния етап на строителството, в съзнанието на потребителите да се свържат по произход и по качество.

По тези съображения и като съобрази начина на реализация и предлагане на пазара, вкл. и релевантния кръг потребители, съдът обуславя извод, че е налице вероятност за объркване на потребителите, с което фактическият състав на чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО е изпълнен. Като е приел обратното, ответникът е постановил решението си в нарушение на материалния закон След отмяната му, делото като преписка следва да се върне на административния орган за продължаване на административнопроизводствените действия по заявката, при съобразяване с указанията по приложението на материалния закон.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК искането за присъждане на разноски на жалбоподателя е основателно. Доказаните разноски по делото, включени в списъка по чл.80 ГПК, вр.чл.144 АПК са заплатена държавна такса в размер на 50 лева, 500 лева-заплатено възнаграждение за особен представител по чл.137, ал.5 АПК и 2080 евро, съотв. на 4068 лева по фиксирания курс на БНБ-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат. Като съобрази, че по делото е проведено реално едно открито с.з., правната и фактическа сложност на делото, обстоятелството, че жалбата до съда като съдържание е идентична с жалбата в адм.производство, т.е. за изготвянето ѝ не са положени нови усилия и правна експертиза, вкл. и предвид чл.8, ал.3 от Наредба №1 № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, намери възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение по чл.78, ал.5 ГПК, вр.чл.144 АПК за основателно и го намалява до 1000 лева. По тези съображения с решението върху ответника се възлагат разноски /чл.172а, т.7 АПК/ общо в размер на 1550

лева.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд-София- град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на R. H. G., L.- und F., Германия, представлявано от пълномощника-адв.М. Х., АК-Стара З., Решение №199/11.06.20 г., издадено от председателя на Патентното ведомство, с което на основание чл. 75, ал. 10, т. 3, вр. чл. 57, ал. 9, т.1 ЗМГО е оставена без уважение жалбата срещу решение от 30.08.2018 г. на състав по опозиции в частта, с която е отхвърлена Опозиция с вх. № 1340685/31.01.2017 г. срещу регистрацията на марка с вх. № 140134 - Н., словна.

ВРЪЩА делото като преписка на ответника за продължаване на административно производствените действия по Заявка за регистрация на марка вх. № 140134 - Н., словна.

ОСЪЖДА ПАТНЕТНОТО ВЕДОМСТВО да заплати на „R. H. G., L.- und F., Германия сумата в размер на 1550 /хиляда петстотин и петдесет/ лева, разноси за първоинстанционното съдебно производство.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: